

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ภายหลังจากทดลองนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลจะมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนเข้ารับการทดลอง

สมมติฐานข้อที่ 2 คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองจากการทดสอบภายหลังจากที่ฝึกทักษะการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล จะมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู

การที่นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ฝึกทักษะการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าในการทดสอบหลังจากที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลแล้ว ทั้งเมื่อตอนเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนการฝึกทักษะการอ่าน และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู ผลการวิจัยคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าข้อ 2 แสดงว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อันทักษะการอ่านได้มากกว่าวิธีการสอนตามปกติของครู เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.23 และคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการ

อ่านของกลุ่มทดลองหลังการทดลองมีค่าเท่ากับ 22.73 สูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งมีค่าเท่ากับ 20.16 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมพันธ์ผล เป็นการจัดให้นักเรียนมีการเรียนเป็นกลุ่มย่อยคละความสามารถกัน ครูทำหน้าที่เป็นผู้เสนอทเรียน และจากนั้นสมาชิกภายในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และกระตุ้นให้สมาชิกภายในกลุ่มพยายามใช้ความสามารถให้มากที่สุด สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อกันเท่าเทียมกัน และต้องพยายามทำคะแนนสอบให้ดีที่สุดเพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม หลังจากนั้นนักเรียนทำข้อสอบโดยต่างคนต่างทำ ไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนแต่ละคนเรียกว่า "คะแนนสอบย่อย" (Quiz Score, Q) นำคะแนนนี้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนสอบที่ผ่านมานักเรียนแต่ละคนเรียกว่า "คะแนนฐาน" (Base Score, B) คะแนนใหม่ที่ได้เรียกว่า "คะแนนที่ปรับปรุง" (Improvement Points, I) คะแนน Q และ B จะมาจากคะแนนเต็มเท่าใดก็ได้ แต่ก่อนที่จะนำคะแนนนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนต้องแปลงคะแนน Q และ B ให้มีคะแนนเต็มเป็น 100 จึงจะสามารถนำคะแนนนี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนได้ การให้คะแนนมีเกณฑ์ดังนี้

ถ้า	$(Q) < (B)$	
	$B - Q > 10$	คะแนนที่ปรับปรุงเท่ากับ 0 คะแนน
ถ้า	$(Q) < (B)$	
	$0 < B - Q \leq 10$	คะแนนที่ปรับปรุงเท่ากับ 10 คะแนน
ถ้า	$(Q) > (B)$	
	$B \leq Q \leq B + 10$	คะแนนที่ปรับปรุงเท่ากับ 20 คะแนน
ถ้า	$Q > B$	
	$Q > B + 10$	คะแนนที่ปรับปรุงเท่ากับ 30 คะแนน

ถ้านักเรียนทำคะแนน Q ได้เต็ม คะแนนที่ปรับปรุงเท่ากับ 30 คะแนน (จะไม่คำนึงถึงคะแนน B)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว นำคะแนนที่ปรับปรุงของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูจัดลำดับของคะแนนทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศที่บอร์ดแจ้งให้นักเรียนทราบ กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุดจะได้รับรางวัล ซึ่งหลักการ

เปรียบเทียบคะแนนของเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลจะ เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนเก่ง และเรียนอ่อนมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบผลสำเร็จ โดยทุกคนสามารถทำคะแนนให้กับกลุ่มได้เท่าเทียมกัน และนักเรียนทุก ๆ คนจะไม่มีใครแข่งขันกับคนอื่น ๆ แต่จะแข่งขันกับตนเองเท่านั้น จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยพยายามที่จะทำคะแนนสอบให้ดีกว่าคะแนนสอบที่ผ่านมา รวมทั้งการเสริมแรงที่ครูให้กับนักเรียน เมื่อนักเรียนกลุ่มใดได้คะแนนสูงถึงเกณฑ์ ซึ่งตามแนวคิดพื้นฐานทางจิตวิทยาแล้ว การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญมากในการกระตุ้นให้นักเรียนต้องการเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมแรงทางบวกจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการเสริมแรงทางลบ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น และการยอมรับภายในกลุ่มมากขึ้นที่ทำงานด้วยกันเพราะทุกคนมีความสำคัญต่อกลุ่ม เนื่องจากงานที่ทำส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม นักเรียนที่เป็นสมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เสียสละเพื่อช่วยเพื่อนสมาชิกต้องรู้จักควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนในการทำงานร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะแรก ๆ นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงจะไม่ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิก ไม่อธิบายให้เพื่อนสมาชิกฟัง และสมาชิกภายในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร หลังจากการทดสอบย่อยครูคิดคะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนของเทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุดจะได้รับรางวัลทำให้นักเรียนเริ่มสนใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนอธิบายให้เพื่อนสมาชิกฟัง และสมาชิกภายในกลุ่มให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เข้าใจความต้องการของผู้อื่น และเคารพกติกาของสังคม ดังนั้นจึงทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น

2. โครงสร้างของเป้าหมายแบบร่วมมือ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล จะเรียนโดยวิธีการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันกับสมาชิกภายในกลุ่มมากกว่าการแข่งขันและกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มใช้ความพยายามให้มากที่สุด เพื่อทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีองค์ประกอบที่พัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดังต่อไปนี้คือ

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentations) ครูเป็นผู้เสนอบทเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโดยตรง (direct instruction) หรือการอภิปรายซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้ดีขึ้น

2. สมาชิกของกลุ่ม (Teams) นักเรียนจะช่วยเหลือกันทำงานมากกว่าการแข่งขันภายในกลุ่มเป็นการทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเรียนรู้ที่จะไปสูเป้าหมายพร้อม ๆ กัน มิใช่ใครคนหนึ่งเรียนรู้ไปเพียงคนเดียว

3. การสอบ (Quizzes) นักเรียนต่างคนต่างสอบโดยที่จะไม่ช่วยเหลือกันซึ่งเป็นการทำให้สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบการสอบของตนเอง และกระตุ้นให้สมาชิกภายในกลุ่มทาคะแนนที่ดีที่สุด และจะไม่มีการแข่งขันกับคนอื่น ๆ แต่จะแข่งขันกับตนเองเท่านั้น โดยพยายามปรับปรุงคะแนนสอบของตนเอง

4. คะแนนที่ปรับปรุงของแต่ละบุคคล (Individual Improvement Scores) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีข้อบกพร่องด้านใด ซึ่งจะทำให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันแก้ไข โดยกระตุ้นให้ใช้ความพยายามที่จะทำคะแนนสอบให้ดีกว่าคะแนนสอบที่ผ่านมา

5. การยอมรับความสามารถของกลุ่ม (Team Recognition) หลังจากที่ทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย (Quiz Score, Q) นำคะแนน Q ไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน (Base Score, B) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของเทคนิค STAD จะได้คะแนนที่ปรับปรุง (Improvement Points, I) นำคะแนน I ของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มซึ่งเกณฑ์ในการให้รางวัลขึ้นอยู่กับคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ถ้าสมาชิกกลุ่มใดทำคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะได้รับรางวัล รางวัลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลงานที่ทำ จึงทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเกิดความรู้สึกในความเป็นกลุ่ม ให้ความสนใจเพื่อนร่วมกลุ่มมากขึ้น และที่สำคัญที่สุดนักเรียนน่าจะมีแรงจูงใจ (motivation) ในการอ่านเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้เนื้อเรื่องที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองรวมเป็นเวลาทั้งหมด 16 ครั้ง คัดเลือกเรื่องที่ใช้ในการสอนอ่านทั้งหมด 16 เรื่อง โดยคัดเลือกเรื่องจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เป็นเนื้อหาทางด้านสาระความรู้ เนื้อหาที่ให้นแนวคิด คติธรรม เนื้อหาทางด้านบันเทิง โดยให้เนื้อเรื่องสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะเป็นผลให้นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

3. สภาพบรรยากาศทั่ว ๆ ไปในการเรียน (Learning atmosphere) นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล จะมีบรรยากาศในการเรียนที่เต็มไปด้วยมิตรภาพและความร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่ม ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งจะมีโอกาสได้ปรึกษาหารือ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่มอบหมายให้อ่านก่อนที่จะเตรียมตัวทบทวนบทสอบย่อยในแต่ละครั้ง ซึ่งการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ว่ากันได้ดีขึ้น นักเรียนที่มีความสามารถมากกว่าก็จะช่วยคนที่มีความสามารถน้อยกว่า นักเรียนที่เรียนอ่อนจะมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จะเป็นผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีกำลังใจที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (Hilgard, 1967) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มจะสามารถชักหลังกลุ่มเป็นสิ่งผลักดันให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยที่นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงจะเป็นผู้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำในกลุ่มของตน นอกจากนี้ความรับผิดชอบของกลุ่ม และบรรยากาศของกลุ่มจะเป็นเครื่องมือของครูทางอ้อมที่จะช่วยแก้ไขนิสัยของนักเรียนที่เกเรและขี้เกียจได้ ในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านแต่ละครั้ง ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลในบางครั้งนักเรียนจะมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน แต่ในที่สุดนักเรียนก็สามารถเข้าใจเหตุผลแก้ไขปัญหามาเร่จรูลงได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ทำงานคนเดียว แต่ทำงานเป็นกลุ่มซึ่งสมาชิกทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ทั้งยอมรับและฟังความคิดเห็น มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และนอกจากนี้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนมีมาก ดังนั้นจึงทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากสมาชิกในกลุ่ม

4. กิจกรรมการเรียนที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล นักเรียนสามารถรับทราบระดับความสามารถของกลุ่มและของตนเองได้จากบัตรบันทึกคะแนนของกลุ่มและบัตรบันทึกคะแนน เป็นรายคนที่ครูแจ้งให้ทราบหลังจากที่นักเรียนทบทวนบทสอบย่อยในแต่ละครั้ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นักเรียนจะทราบว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องตรงไหน เพื่อนในกลุ่มจะมีการช่วยเหลือกันแก้ไขโดยกระตุ้นให้ใช้ความพยายามปรับปรุงคะแนนสอบให้ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ในระหว่างการ

เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีการประเมินการทำงานแบบร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่มในด้านต่าง ๆ คือ การเสนอแนะและแสดงความคิดเห็น การยอมรับ และฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม ความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกัน ความคิดริเริ่มในการทำงาน ความอดทน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี โดยนักเรียนจะเป็นผู้ประเมินสมาชิกภายในกลุ่มของตนเอง แล้วบันทึกคะแนนที่ประเมินลงในบัตรบันทึกคะแนนความร่วมมือ ซึ่งครูจะเป็นผู้ประเมินความร่วมมือของกลุ่มอีกครั้ง จากนั้นจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนในแต่ละกลุ่ม จากการประเมินคะแนนความร่วมมือภายในกลุ่มและคะแนนที่ได้จากบัตรบันทึกคะแนนที่ทาบแบบทดสอบย่อยในแต่ละครั้งจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนทราบข้อดีข้อเสียของสมาชิกภายในกลุ่ม และส่งผลให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มร่วมมือและช่วยเหลือกันทำงานมากขึ้น โดยสมาชิกภายในกลุ่มจะใช้ความพยายามจับประเด็นใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การตอบคำถามร่วมกัน และการทาบแบบทดสอบย่อย โดยพยายามทำคะแนนสอบให้ดีกว่าคะแนนสอบที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลจะมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู ซึ่งผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมุติฐานข้อ 2 นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยนี้สนับสนุนสมมุติฐานข้อ 1

สำหรับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูเมื่อทดสอบความแตกต่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านภายหลังการทดลองแล้ว ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่ากลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล และจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนได้มากกว่าวิธีการสอนตามปกติของครู ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลจัดให้นักเรียนมีการเรียนเป็นกลุ่มย่อย คละความสามารถกัน นักเรียนภายในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นจากเนื้อเรื่อง

ที่อ่านในประเด็นต่าง ๆ เช่น จับาใจความสำคัญ การตั้งคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน การวิจารณ์ตัวละคร สรุปเนื้อหา และข้อคิดเห็นจากเนื้อเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียน ทำแบบทดสอบย่อยโดยต่างคนต่างทำ ไม่มีการช่วยเหลือกัน ในการคิดคะแนนจะนำคะแนนของ สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มมารวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนภายในกลุ่มให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มมากขึ้น สำหรับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู นักเรียน จะมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยกว่า การปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในกลุ่มน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู ก่อนที่จะทำการทดสอบย่อยในแต่ละครั้ง นักเรียน จะต้องพึ่งตนเองในขณะที่เรียน เพื่อที่จะแข่งขันกับเพื่อน ๆ ในห้อง การให้คะแนนจะให้คะแนนเป็นรายบุคคล จึงทำให้นักเรียนขาดความร่วมมือในการทำงาน และมีความกระตือรือร้นน้อยในการตอบคำถามจากครู เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นเหตุให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครูน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผล

ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า จากผลการวิจัยครั้งนี้การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพบว่าวิธีดังกล่าวช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากกว่าการสอนด้วยวิธีการที่ครูใช้ตามปกติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โอเคบูโคลา (Okebukola, 1985) ที่พบว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา